

Moderne Evangelisatiemethodes

door P. Wilson - [Uit het Woord der Waarheid](#), 20ste jaargang 1964-1965, blz. 83-88

Voorwoord door overzetter

Dit is een OCR-scan van een bijzonder interessant artikel dat ons vanuit 1964-65 haast profetisch laat zien hoe getrouwe broeders dachten over de toen reeds heersende populaire evangelisatiemethodes, en hoe dit in onze tijd is geculmineerd tot de uitwassen van de afvallige hedendaagse kerk.

Er is wijd en zijd verkondigd dat er een grote geestelijke opleving is in dit land (Amerika) en andere delen van de wereld. Dat de mensen, na jaren van materialisme ontgoocheld, nu hongerig zijn naar het evangelie... Was dat maar waar! Maar het is noch onze ervaring noch wat we van nabij en ver horen. Waar het eenvoudige evangelie, zoals het door de apostelen gebracht werd, in kerken, zalen, op straat, in gevangenissen en door traktaatverspreiding verkondigd is, daar wordt nog dezelfde lusteloosheid en koude onverschilligheid gevonden die zolang de overhand heeft gehad. De tegenwoordige toestanden zijn in vele opzichten dezelfde als toen de Heer Zelf in Mattheüs 11 van de prediking van Johannes de Doper en Zichzelf sprak. De mensen toen waren noch door de aankondiging van het komende oordeel en de oproep tot bekering door Johannes, noch door de liefelijke klanken van genade die van de lippen van Hem kwamen Die vol van genade en waarheid was, bewogen.

Er zijn tegenwoordig geen van de kenmerken van een duidelijk werk van de Heilige Geest in de zielen van mensen zoals ongeveer honderd jaar geleden. In die tijd gingen mannen en vrouwen onder een diep gevoel van zonde en schuld voor God gebukt en zochten waarlijk naar verlossing. Mensen werden gered op bidstonden waar helemaal geen prediking was, en veel tranen werden geschreid door hen die door overtuiging van zonden voor God overstelpt waren. De invloed werd in gehele gemeenten gevoeld en de misdaad verminderde naar evenredigheid. Nu schijnt het tegengestelde regel te zijn, want vele autoriteiten weten nauwelijks hoe ze de opkomende vloed van geweld en corruptie het hoofd moeten bieden.

Het is waar dat grote menigten samenkomen om wereld bekende evangelisten te horen en om "christelijke beroemdheden" te zien. Op sommige van deze samenkomsten hebben duizenden mensen, die voorgesteld werden om naar voren te komen, kaarten getekend of hun handen opgestoken om hun belangstelling voor Christus te kennen te geven, of om hun leven aan de kerk te wijden. We hopen oprecht dat er onder hen velen zijn die werkelijk de Verlosser vonden of zullen vinden. We kunnen ons met de apostel verblijden als Christus gepredikt wordt en zielen een zegen ontvangen. Maar het is ons weloverwogen oordeel dat er veel in deze campagnes kunstmatig en onecht is. Er komt een dag die de echte waarde van zulke bijeenkomsten zal laten zien. Maar wij moeten proberen de dingen nu al in de weegschaal van het heiligdom te wegen en ons eigen leven en paden van dienst overeenkomstig het Woord te vormen. Veel dingen die als zeer godsdienstig in deze wereld beoordeeld worden, zullen tot as vergaan door het vuur dat het werk van elk mens beproeven zal naar de kwaliteit - niet naar de kwantiteit, de hoeveelheid (1 Kor. 3:13). Nauwgezette voorbereidingen en grote publiciteit kunnen het werk van de Geest van God niet vervangen. De mens komt van nature onder de indruk van grote demonstraties. Dat zien we bij de Filistijnen toen geheel Israël zo juichte dat de aarde dreunde. Maar Israël's godsdienstige opgewondenheid was bij die gelegenheid hol en ijdel en spoedig werden ze door de Filistijnen verslagen. Zelfs Elia werd bewogen door de grote wind, de aardbeving, het vuur. Maar de kracht van de Heer was in de zachte stilte.

De moderne evangelisatie vermengt zich met de wereld die ze beweert te bekeren. Het eindresultaat zal onvermijdelijk een grote verlaging van het geestelijk peil in de gehele Christenheid

zijn. Ze zal onder de ware gelovigen wereldsgezindheid kweken en koesteren en wijd de deuren voor dwaling openen. Om de massa aan te trekken en wat men “resultaten” noemt te verkrijgen, moet er veel zijn wat het vlees aantrekt. Het is geen verworpen en verachte Christus die gepredikt wordt, maar een populaire en naar de wereld versierde Christus. Het is niet het kruis waarvan Paulus zegt: “Waardoor mij de wereld gekruisigd is en ik de wereld”, Gal. 6:14, maar een kruis dat plotseling eerbaar en groot in de wereld is geworden. Paulus predikte in zijn dagen nooit een populair evangelie. Het populaire evangelie van die tijd was er een dat besnijdenis en judaïsme met de waarheid van God kon vermengen. Het Judaïsme was een godsdienst die aangepast was aan de mens in het vlees en die zichzelf aanbeval aan de wereld in haar politiek en stelsels. Maar Paulus predikte Christus en die gekruisigd - een Mens door de wereld verworpen - die voor de beschaafde Griek dwaasheid en voor de godsdienstige Jood een ergernis was.

De apostel Paulus ging als een gevangene naar Rome. De groten van de wereld waren daar en God had het besluit genomen dat zij het evangelie zouden horen. Maar niet op zo'n wijze dat het hun zou vleien; ze zouden het van een man in ketenen horen.

Enigen uit de huishouding van Caesar werden behouden, maar er werd niet mee gepronkt als “christen-beroemdheden” om het evangelie een valse glans te geven. Sommigen zeggen misschien: De tijden zijn veranderd. Dat is zo, maar een verworpen Christus is nu niet méér gewenst dan toen Constantijn Romeins keizer was, die het Christendom populair maakte en duizenden en duizenden zich bij de gemeente voegden. In plaats dat de christenen vervolgd werden, werden zij geëerd. Maar helaas! de gemeente zonk snel tot het peil van de wereld. Dat zal altijd het resultaat van een populair betoverend evangelie zijn.

Mensen die in de dingen van de wereld vooraan staan - zelfs op het gebied van vermaak - worden om hun invloed gezocht. We zeggen niet dat de filmwereld van Hollywood grotere zondaars heeft dan er ergens anders zijn. Ook denken we niet dat het evangelie van Gods genade niet tot hen kan reiken. Gode zij dank kan het dat en het doet het misschien ook. Maar maakt dat hen tot “christelijke beroemdheden” die vertoond moeten worden, terwijl vele van hen voortgaan in hun werk om mannen, vrouwen en kinderen die op weg naar de hel zijn te vermaken? Zulk voedsel dient de god van deze wereld op, om zijn slachtoffers te bedriegen. Hier is een verklaring van één van die zogenaamde beroemdheden, die zich rechtvaardigde dat hij geestelijke liederen op de manier van de wereld zong: “De jeugd van het land heeft stuurkracht nodig. Als ze merken dat godsdienst plezier en geluk kan zijn, dan zullen zij er belangstelling voor hebben”. En om godsdienst plezierig te maken, wordt de mensen het gevoel gegeven dat ze Christus kunnen aannemen en gewoon door kunnen gaan met hun wereldse bezigheden en tijdverdrijf. Met andere woorden: zij kunnen Christus hebben en ook de wereld. Zulk vleeselijk Christendom kan alleen maar een demoraliserende uitwerking hebben op de Christenheid als geheel en op het zogenaamde fundamentalisme (orthodoxie) in het bijzonder.

Mensen die belijden gered te zijn onder de invloed van de hedendaagse evangelieprediking met zijn deskundig ontworpen toneelkunst, zijn voorbeschikt om niets anders dan “rotsachtige plaatsers”-hoorders (Matth. 13:20-21) te zijn die geen wortel hebben. De gewetens van dezulken zijn nooit beploegd en ze hebben zich nooit verloren zondaars gevoeld in het aangezicht van God, noch zijn ze met hun zonden bij Hem geweest. Ze hebben nooit de kosten moeten berekenen van een belijden van Christus voor een vijandige wereld, want men heeft hen ertoe gebracht te geloven dat het een populaire zaak is Christus aan te nemen. “Het zout dan is goed: maar als ook het zout smakeloos geworden is, waarmee zal het smakelijk gemaakt worden?” (Luk: 14:34). Christendom zonder bekering en zonder zijn uitwerking van afscheiding van de wereld is gelijk aan zout dat niet langer zout is - het is waardeloos.

We vergeten niet dat God soeverein is en zulke vleeselijke voorstellingen van het evangelie kan gebruiken om zielen te redden, als het Hem behaagt zo te doen. Maar zelfs waar het een werkelijk werk is, is het gebonden om ondiep en oppervlakkig te zijn, tenzij God het werk door andere middelen mag verdiepen. Het Christendom van de Bijbel is een diepe, levende zaak die het leven dag bij dag moet beïnvloeden om ware gelovigen van een veroordeelde

wereld te scheiden. O, dat er meer diepte: in de bekering van zielen moge zijn! Meer heilige afscheiding van de wereld - van haar godsdienst, van haar filosofie, van haar genoegens, van haar geest van rijkdom, haar politiek en al het andere!

En waar gaan de zielen die werkelijk bekeerd zijn (al is het oppervlakkig) heen als de grote campagne voorbij is? Alles is zo goed georganiseerd dat hun namen en adressen verzameld zijn en naar de een of andere kerk zijn gezonden. En wat zal er dan met velen van hen gebeuren? Bijna in dezelfde tijd dat we een verslag van de grote campagne van Billy Graham in Engeland ontvingen, dat meedeelde dat ongeveer elke afzonderlijke kerk van alle benamingen er aan deelnam, ontvingen we een ander blad dat onder verantwoordelijkheid van de bisschop van Coventry wordt uitgegeven, waarin het hoofdartikel de boeken van Jona en Daniël bespottelijk maakte als niet van Goddelijke ingeving zijnde. Denk aan hen die een belijdenis aflegden dat ze bekeerd waren en overgegeven werden aan een kerk die elk gedeelte van Gods Woord slechts een gelijkenis noemt die een prachtige geschiedenis vertelt - "met een Engels van de vertaling, die het peil van Shakespeare benadert". En toch, bijna elke kerk met zulk een afschuwelijke ketterij was ingeschakeld in een grote evangelisatiecampagne - waarvoor? om zielen te redden? of om kerkleden te maken? En als ze gered waren, hoe kunnen zij bij zulk verderf en vergif groeien?

En van *deze* bewegingen, die wereldse methodes verbinden met een evangelisatiepoging en waaraan veel geliefde kinderen van God deelnemen, zijn veel trappen van werelds Christendom een tot gemeengoed gemaakte karikatuur. Daar zijn godsdienstige romans (de grote verkoop ervan wordt als een teken van geestelijke opleving aangeduid) die het Woord van God verdraaien en de waarheid zo kromtrekken, dat aan de lezer verkeerde gedachten worden ingeprent en hij daardoor verblind wordt. Dan zijn er de liederen met godsdienstige onderwerpen, die een plaats hebben gekregen samen met de prullige schlagers van de dag, om ook volstrekte Christus-verwerpers te laten genieten. De wereld wordt ook vermaakt door films van Bijbelse verhalen die toegespitst zijn tot ordinaire parodieën en karikaturen van de waarheid. Denk aan een goddeloze Christus-verwerpende wereld, bedwelmd door de genoegens van zonde, die naar de hel gaat terwijl ze van een kluchtige voorstelling van ernstige lessen uit het Woord van God genieten! O, christenheid, waarheen zijt gij op weg? Welk een ware beschrijving is ons van deze dagen gegeven: "Hebbende een gedaante van godzaligheid, maar de kracht daarvan verloochenende" (2 Tim. 3:5).

Dat de godsdienst als zodanig nu "nieuws" is dat de ongelovige wereld publiceert, betekent niet dat de wereld in enig opzicht dichter bij God is. Godsdienst is nieuws in India en in de mohammedaanse landen. Het was ook nieuws in het oude Romeinse keizerrijk. Het was nieuws in Jeruzalem toen ze riepen: "Weg met Hem, weg met Hem!" De wereld heeft overvloedig godsdienst gehad, maar een godsdienst die vals was. En de tegenwoordige stroming in de Christenheid haast zich alleen maar naar de tijd dat ze een leugen zullen geloven (2 Thess. 2:11), en God zal dat toelaten want ze verwerpen de waarheid - de Christus van God.

En nu, medechristen, laat ons niet ontmoedigd worden. Laat ons proberen te wandelen in heilige afzondering van de wereld. En het woord des levens vast te houden, in welke sfeer wij ons ook bewegen. Laat ons Christus leven voor de wereld en zoeken naar gelegenheden een woord voor Hem te spreken of een goed evangelietraktaat aan een vermoeide ziel te geven. Mogen wij een helder inzicht in de tegenwoordige richting in de christenheid bewaren en toch de nadruk leggen op onopvallend getuigenis van de ware genade van God.

Als de lezer iemand is die geroepen is om het evangelie te verkondigen, laat hij dit doen naar de bekwaamheid die God geeft: "Bij welke Mijn Woord is, die spreke Mijn Woord waarachtig. Wat heeft het stro met het koren te doen? spreekt de Heer" (Jer. 23:28).

De Heer is uw Meester en Hij slaat nauwkeurig acht op wat u doet en hoe u het doet. Hij zal u niet belonen voor het breken van Zijn regels. Het is getrouwheid dat hij waardeert - getrouwheid aan Hem en aan Zijn Woord. Misschien hebt u weinig van wat mensen "succes" noemen om van uw werk te laten zien. Maar moge Hij in de komende dag tot u zeggen: "Wel, goede en getrouwe dienstknecht, over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zal Ik u zetten; ga in tot de vreugde van uw Heer" (Matth. 25:23).